בס"ד

טוב להודות לה' ~ טוב ה' לכל

בטחון שבועי

מתיקות דרך "ויגבה לבו בדרכי השם" במשנת **נובהרדוק**
מהגה"צ **רבי יהודה מאנדל שליט"א** מעיה"ת לייקווד יצ"ו

פרשת וירא תשפ"ז

קשר אמיתי ופשוט עם השם ית'

וירא ד' אל אברהם

אברהם אבינו היה לו קשר כל כך אמיתי ומיוחד עם השי"ת, עד כדי כך שזכה שהשי"ת בא לבקר אותו כשהוא חולה! הוא גם זכה שהמלאכים שהגיעו אליו נקראו אנשים. ופרש"י (להלן כשהגיעו ללוט נקראו מלאכים). ד"א, אצל אברהם שכוחו גדול והיו המלאכים תדירין אצלו, קראם אנשים, ואצל לוט קראם מלאכים. עכ"ל.

וזה ג"כ נובע מרוב דבקותו וקרבתו להשי"ת, עד כדי שהקב"ה שלח לו כסדר מלאכים לעזור לו. אבל תחילת הדביקות הזאת מתחיל מידיעת אברהם אבינו והרגשתו שהוא קרוב מאוד להשי"ת (ועי' משך חכמה פרשת עקב שמפרש מצות ובו תדבק להאמין שהשם דבוק לנבראיו לדעת ולהכין להן כל צרכיהם ולהגן עליהם מהעדר העניינים הנדרשים, ויודע כל מקריהם ומצפוניהם. ויצייר האדם שהוא דבוק להשגחה העליונה מהשי"ת, ומרגיש השי"ת בעניניו יותר ממה שמרגיש האדם לעצמו, ורוצה בהצלחת האדם יותר ממה שחפץ האדם בעצמו עכ"ד).

ידועים דברי רבינו חיים הלוי בספרו, שחוץ מכוונת פירוש המילים בשמונה עשרה, יש עוד כוונה של עומד לפני המלך - מצוי שאדם יכוון במילים, אבל אינו שם על לבו, שיותר חשוב לכוון ולצייר על עצמו שהוא עומד לפני המלך. וזהו הסעיף הראשון בשו"ע ברמ"א שיתי ד' לנגדי תמיד וכו'. ובביאור הגר"א שם כ' וזהו **כל** מעלות הצדיקים. ועי"ש שהביא ע"ז את הפסוק נח איש צדיק תמים וכו' את האלקים התהלך נח.

- **מורי** ורבי הגה"צ רבי חיים מרדכי ווינקראנץ זצ"ל היה ת"ח גדול ובקי בש"ס ובהלכה. הוא גם היה ידוע כבעל רוח הקדש. הוא היה לומד המון חוה"ל כל יום. אנשים שבאו אליו (היינו באים אליו קבוצה של אברכים מלייקווד לבארא פארק לשמוע אצלו וועדים), הרגישו בחוש, שהשכינה בביתו. מישהו אמר לו פעם שהוא מאחר לתפילה. הרב התרגש ואמר לו: "**איך אתה מסוגל לעשות כן להשם??!!**" היה לו קשר כ"כ אמיתי עם השי"ת, וכאב לו מה שהתלמיד אמר לו!

כשהוא דיבר על השי"ת, פניו קרנו מאושר. הוא גם דיבר על המושג של "להתבייש בפני השם" כשעושים דבר שלא היה צריך. [פעם הוא אמר לי שמי שמחפש כבוד, הוא רחוק מאוד מהשי"ת].

- **שמעתי** מאבי מורי זצ"ל סיפור על הגאון הצדיק רבי יונתן שטייף זצ"ל: בחור שהיה משמש אותו, פעם ראה איך שפתאום הוא קפץ מכסאו, רץ לקיר ואמר "השם אני כל כך מצטער על מה שעשיתי, אני אתאמץ מעכשיו להתנהג כרצונך"! **הוא היה נשמע כילד קטן שמדבר עם אביו!!**
- **כשהצדיק** רבי אביגדור מילר זצ"ל ישב שבעה, רוב הזמן הוא לא היה פנוי למנחמים. הוא היה עסוק בהודיה להשי"ת על כל הטבתו!!
- **אחותי**, הצדקנית רחל פדר ע"ה היה לה קשר מיוחד וחזק עם הקב"ה. לאחר פטירתה, מצאו שהיה לה יומן (diary) שהיתה כותבת בתוכו להשי"ת על כל מה שעובר עליה בחייה. יש לי

בעל החסד והחמידות

בלשונו הצחה של החזון איש זצ"ל (אמונה ובטחון פרק אות י"א)

יש איש מתאווה להיטיב לזולתו, הפגשו עם רעהו הוא לו לחדוות לב, מקבלו בסבר פנים יפות, חרד אולי לא קלע אל המטרה לפי רוח רעהו, אולי דיבר דבר שלא כהוגן. כי אין כאב לב אצלו, ככאב של פגיעה בכבוד חברו, או שחסר מרעהו חסד. ומעולם לא נפגע הוא מרעהו, כי לבו המלא אהבה תכסה על פגעים, והוא מוכן מראש לקבל באהבה נאמנה פצעים ונזיפות שיחלוק לו רעהו, בידעו שאין רוב בני אדם אצילי המידות ומה אפשר לתבוע מהם. ובכל זאת רוכש לבו להם יקר וכבוד, ואין בלבו הרהורים רעים מעין זלזול בכבוד הבריות, כי תפנוקי הנפש מפנקים את בעליהם להיות משמש, למען הטוב המלא, גם בשני הפכים בנושא אחד, ולהיות מאשים את עצמו על כל שעל על חסרון השלימות בסגולת המדות ולהיות מזכה את אחיו זכות גמורה ומוחלטת אף אם כעבות עגלה חטאיו. יקיר הנפש דנן, אינו דורש מנפשו התאפקות יתירה, וחגירת שארית כח, נגד הרגזנות הטבעית, ונגד כאב של הלבנת פנים, כי נפשו כבר מלוטשת ומצוחצחת שאינה מקבלת כתמים, והוא שובע שמחות וגיל, בנעימות נצח.

לע"נ מרת חוה בת ר' פינחס ע"ה

גם ידיד שיחי' בלייקווד שאמר לי שכשיש לו עניינים והפרעות, הוא אינו מספר עליהם לשום אדם, ובמקום זה הוא משוחח עליהם רק עם השי"ת!

- **הכרתי** אלמנה זקנה שהיתה גרה בברוקלין בשכונה של פושעים, שיהודים רגילים פחדו לגור שם. היא סיפרה לי, שאע"פ שהיא גרה שם לבדה, היא לא פחדה, כי היא הרגישה תמיד שהשי"ת איתה ושומר עליה.
- **מסופר** על אחד מגדולי בעלי המוסר ומהמפורסמים ביותר בדור האחרון. שפעם נכנס גוי לישיבתו באמצע התפילה, וכשנשאל מה ראה שם, אמר שכולם התפללו, אבל היה זקן אחד שהיה נראה שמדבר עם מישהו!
- **כשהשבטים** הקדושים מכרו את יוסף, ועשו חרם לא לגלות ליעקב, הם היו כ"כ קרובים להשי"ת, שיכלו לשתף את השי"ת אתם להשלים המנין! גם יוסף הצדיק בבית פוטיפר, זכה לנסים תדירים, כיון שכל הזמן היה מדבר עם השי"ת תוך כדי עבודותיו! ועי' בתנחומא וישב אות ח': נכנס לשמשו מלחש ואומר אתה הוא בטחוני אתה הוא פטרוני, תנני לחן ולחסד ולרחמים בעיניך ובעיני כל רואי ובעיני פוטיפר אדוני.
- **בדור** האחרון, לא היה גדול שזיכה את כלל ישראל **כמו החפץ חיים זי"ע. אולי המעלה הגדולה ביותר אצלו היה הקשר הפנימי, הפשוט והאמיתי כל כך עם השי"ת! כמה שמתרגלים להיות אמיתי בחיים עם השי"ת [במובן הפשוט ביותר], זה מיקל על הבטחון בהשי"ת.**

כשאברהם אבינו הלך להלחם עם ארבעת המלכים, לא היה לו קשה כ"כ ללכת כמעט לבד, כי הוא חי בידיעה חושית וברורה כל כך, שהשי"ת אתו במלחמה. **והכל תלוי בנו. כמה שתכנים את השי"ת בחייך, תזכה שאכן הוא ית"ש יעשה לך יותר נסים ותזכה להשגחה פרטית מיוחדת יותר!**

הצעת עבודה למעשה: ננסה כמה שיותר, לדבר עם השי"ת כבן לפני אביו, בפשטות ובאמת בכל הזדמנות, כמו יוסף הצדיק כנ"ל. הן לבקש סייעתא דשמיא על דברים גדולים וקטנים (עי' ביאור רבינו יונה על משלי ג' - ה'), ולהודות להשי"ת על כל דבר קטן או גדול שהצלחנו בו. והן לבקש מחילה מהשי"ת אם נכשלנו. וכך נייצר קשר חזק ואמיתי עם השי"ת - שאוהב אותנו, וכ"כ רוצה את הקשר אתנו!

למה זה צחקה שרה וכו' היפלא מד' דבר

הקב"ה הוכיח את שרה על שצחקה כשהמלאכים (שנדמו לערביים!) אמרו שתלד בן. ולכאו' קשה להבין, שרה אמנו הצדקת, הגדולה באמונה מאוד, איזה חסרון יש אם צוחקים על המחשבה שאשה בת 90 יולדת תינוק!! (ועי' רמב"ן ששרה עוד לא שמעה הבטחת השי"ת שהיא תלד).

נוכל לומר, **שהקב"ה דורש ממאמין אמיתי, שיבטח בד' אפילו בנסים הגדולים ביותר!** ולכן אין מקום לצחוק על דבר שאתה בטוח שאכן יתכן! ובפרט שרה שכבר ראתה את בעלה יוצא מכבשן האש חי ושלם, היא גם ראתה שכמעט לבד הוא נצח את ארבעת המלכים הגבורים. הקב"ה גם שמר עליה כשנלקחה לבית פרעה שלא יכול לעשות לה כלום. גם באהל של שרה היו שלשה נסים תדיריים כמשאחז"ל: ענן קשור, נר דולק וברכה בעיסה.

במצב כזה, הקב"ה דרש ממנה בטחון גמור ושלם. שלא תחשוב שזה דבר זר שהיא תלד בגיל 90! וא"כ אין מקום לצחוק. וכן כל אדם צריך להכניס למחשבתו - **איך לא אבטח בד' אחרי חיים שלמים מלאי ניסים! אין שום דבר שהוא זר או בלתי אפשרי, שאני בעצמי עוד לא ראיתי: אני יודע שהשי"ת הוא כל יכול! ובודאי ימשיך לעשות לי נסים!** והנה האמת כל א' מאיתנו ראה בחייו המון נסים גלויים ונסתרים (ואם הכל כתוב בפנקס, אז זוכרים את כל הסייעתא דשמיא, ולא נהיים כפויי טובה ח"ו), וכל פעם שיש נסיון, אנחנו חייבים לחשוב; הרי הרבה פעמים הייתי במצבים כאלה שלא ידעתי איך אוכל לצאת מהם, ובכל זאת השם עזר בדרכים הנפלאים שלו. אם כן איך אוכל להיבהל מהמצב הנוכחי, הלא להשם ית' לא חסר פתרונות לכל מיני מצבים, וכמו שהוא עזר לי עד היום, כן הוא ית' ימשיך לעזור לי, ואין לי להילחץ ולחשוב איך ובמה (ועי' בגליון הקודם מה שהובא מהקונטרס היחיאלי). וגם עלינו התורה זועקת - **היפלא מה' דבר?!!!!**

בעל הבטחון חי עם ד' ועסוק רק בתיקון מדותיו

כשאבימלך לקח את שרה, והקב"ה בא אליו בחלום הלילה, רואים כמה הוא עסוק בלהצדיק את עצמו. הן כלפי השי"ת, ואף אח"כ אמר לאברהם, מה עשית לנו ומה חטאתי לך כו' מעשים אשר לא יעשו עשית עמדי ועוד ע"ש בפסוקים. מכאן לומדים שמי שאינו לומד מוסר ועובד על מדותיו, עסוק תמיד להצדיק את עצמו ולהאשים את השני. ועי' חוה"ל שער הבטחון פ"ד שכ' לענין אויביו, אם יהיו סיבה להזיקו, **יחשוב עליהם טוב, ויחשוד את עצמו ומעשיו ברוע הקדמותיו אצל אלקיו** ויחזור בתשובה וכו' ע"ש.

[ובשער הכניעה פ"ז כ' שאם אדם אחר יזכיר לו רע שעשה, יודה על האמת, ואל יחפש אמתלאות להצדיק את עצמו, ואל ישתדל להאשים את המספר על אשר גילה, אלא יאמר לו: מה שראית אצלי הוא כאין נגד מה שחטאתי באמת, אלא שהש"ת האריך לי אפיים שלא יתגלו כל עוונותי לעיני כולם וע"ש עוד]. חז"ל אומרים (שבת נ"ו:) כל האומר דוד חטא אינו אלא טועה. וא"כ הרי יש מה להצדיק את דוד. ואעפ"כ, כשבא נתן הנביא והוכיח את דוד, והוא עונה לו מיד: חטאתי. וכך למדונו רבותינו בעלי המוסר. אדם צריך להיות - לא רק

מודה על האמת אלא אף לפעמים **מודה על השקר!** אם עיקר מטרתך בחייך הוא לנקות ולטהר את מדותיך, אז אין שום חשיבות אצלך להיות צודק! אם אינך מחפש להיות צודק אז אתה מתעסק יותר בחזרה בתשובה, ואתה זוכה לקרבת ד', ולגדלות!

דוד המלך תמיד אהב וכיבד את שונאיו הגדולים ביותר. את שאול שרדף אותו ומירר לו את חייו, וכן אבשלום, אבנר, ושמעי בן גרא. דוד ניסה תמיד להיטיב אתם ואף פעם לא רצה להתנקם מהם, כיון שדן אותם לכף זכות, וברחמים. **וידע שכולם רק שלוחי ד' לעזור לו ללכת כנגד נגיעותיו ולתקן מדותיו!** דוד המלך אינו עסוק בלהוכיח מי צודק ומי אינו צודק. **הוא עסוק רק בשלימות של עצמו!**

זהו עבודת המדות האמיתית. אבימלך מעולם לא התעסק עם זה, ולכן הוא נשאר עם הקטנות שלו, ואפילו לא שם לבו כמה קטנות יש בדרכו. מאידך דוד המלך היה ההיפך הגמור. כל מקום שהיה לו בו נגיעה, הוא דאג ללכת כנגד מדותיו. כששאול שנא אותו, שזה הוליד בו נגיעה לשנוא אותו, דוד עבד על עצמו, ובדוקא כיבד את שאול עד

עבודת המדות

א. הצדיק רבי שלמה פרייפלד זצ"ל היה מתלמידיו הגדולים של הגר"י הוטנר זצ"ל. הוא סיפר לי שכל פעם שרצה לכעוס הוא עושה דוקא להיפך - רק כדי לשבור את היצה"ר!

ב. הגה"צ רבי ח. מ. ויינקראנץ זצ"ל, עבד כל ימיו על ענין זה ללכת **דוקא נגד מדותיו**, ונגד טבעו. הוא למד המון מוסר כדי להגיע לזה. ובמיוחד בספר חוה"ל ומדרגת האדם (של הסבא מנובהרדוק זצ"ל). מדרגת האדם הוא ספר חזק שמלמד אותך, שאם תמיד תקבל מה שאתה רוצה, זה חורבן בשבילך, כי הקנאה והתאוה והכבוד מוציאין את האדם מן העולם. ושאדרבה, כל פעם שאתה זוכה להתגבר על טבעך ורצונותיך, ונגיעותיך האישיות, זה מביא אותך לשמחה פנימית ואמיתית!

ג. יסוד מספר 1 בנובהרדוק היה: לא להתפעל משום דבר בעולם. [ובפרט לא מאנשים!] שום מצב קשה או נסיון וכו' אינו מפחיד נובהרדוקער אמיתי!!

רבי אביגדור מילר זצ"ל היה עושה ליצנות מגוים שמתרגשים ומתלהבים ממשחק כדורגל! ההתפעלות באופן כללי הוא דבר שלילי, והוא נשמר רק להתפעלות מהשי"ת! אבל צלם אלקים הוא הזדמנות לכבד ולהתפעל מגדלות השם!

הקצה האחרון, וזה אף תוך כדי הרדיפות שנרדף משאול וכן עשה עם כל שונאיו כנ"ל.

וזהו בעל בטחון אמיתי שחי רק עם השי"ת ועסוק רק בשלימות שלו, ולא ב"מי התחיל" או "מי אשם" ושאר חשבונות שבקשו בני אדם. הוא עסוק רק לטהר את לבו. וזהו מה שהרמב"ם כתב (הל' מלכים פ"ג ה"ו) על מלך - "לבו הוא לב כל קהל ישראל". מלך אמיתי אינו עסוק בעצמו - בנגיעותיו. ק עם האמת, ודואג רק לעם ישראל לא לנגיעותיו האישיות.

סיפור השגחה

סיפר לי אברך מארץ ישראל שלאחרונה התחיל ללמוד שער הבטחון 15 דקות כל יום. וזהו לאחר שעבר תקופה קשה, בהשתדלות לגמור איזה שידוך לאחד מהילדים שלו, וכל הנסיונות הביאו לו רק אכזבות וכעס.

הוא גם חיכה כבר הרבה זמן לחוב של $20000 שהיה מגיע לו מאיזה משרד, וכל השתדלויותיו להשיגו, עלו בתוהו.

בינתיים היו לו חשבונות וכו' לשלם. ולא היה לו כסף לשלמם. הוא נסע 5 פעמים למשרד, שזה לקח לו שעות של נסיעות, ושום דבר לא הועיל לו (במשרד היה איזה שיבוש במכונה). ועוד כמה קשיים היו לו בחייו.

לאחר שבוע אחד של לימוד שער הבטחון השידוך נגמר, והכסף הגיע לו בשיק בדואר (cheque) כל חייו נהיו רגועים יותר, והתחיל חיים חדשים.

כשאדם מרגיע את עצמו בבטחון בהשי"ת, זה מביא לו את כל הסיבות שבאמת חייו יהיו במנוחה שלימה!

הכבוד רק להשי"ת - ולמי שנברא בצלמו

אנחנו לומדים בפרשה כמה אברהם אבינו מתרגש ומזדרז ורץ כדי לכבד את אורחיו. הוא גם - בשלישי למילתו - משתחוה להם בפישוט ידים ורגלים! גם רואים שזהו תענוג בשבילו כשהוא רואה את אורחיו אוכלים, כשמש"כ והוא עומד עליהם כו' ויאכלו. [אצל רבינו גרשון זצ"ל היה בחינה כזאת, שהיה אוהב לראות את הבחורים אוכלים. על רבינו הגרי"ס ז"ל מסופר (המאורות הגדולים להגר"ח זייטשיק זצ"ל עמוד ס"ג אות ר"ב): **בענין הכנסת אורחים היה להוט ובהול עד מאוד וכו' ולמד מאברהם אבינו]. ובאמת בסלבודקא דברו המון על ההכנסת אורחים המיוחדת של אברהם אבינו.**

והנה אם נרצה להבין מה מונח מאחורי הכבוד הגדול שאברהם אבינו נוהג באורחיו, נשאל קודם כל שאלה חזקה. איך מצד אחד אאע"ה כ"כ מכבד אפילו ערבים. ומצד שני הוא נקרא אברהם העברי שהוא מעבר אחר לכל העולם. (ער 'פייפט' אהן דער גאנצע וועלט - "מצפצף" על כל העולם) אינו מחויב בדעתו לשום אדם. הוא גם אינו מפחד מנמרוד כששבר את הפסלים של אביו, ועוד שהלך להלחם עם ארבעת המלכים

הגבורים בעולם! (שהרמב"ן כ' ע"ז (לקמן כ"ו כ"ט) שהיה לבו כלב האריה!) הוא גם דיבר בתקיפות למלך סדום - ולא תאמר אני העשרתי את אברם! הרמב"ם קורא לאאע"ה "איתן" - (הל' עבודה זרה א-ב) שפירושו ענין חוזק. (עי' ספר השרשים להרד"ק ערך אית).

כאן רואים שאברהם אבינו ביטל בלבו כל כח אחר חוץ מהשי"ת, ולא נתפעל משום אדם בעולם! נובהרדוק מושלם! זהו ג"כ הביאור במה שאמר "ואנכי עפר ואפר" הוא באמת הרגיש שגם הוא, וגם כל העולם בטלים ומבוטלים לפני השי"ת.

וא"כ איך זה הולך יחד עם הכבוד הגדול שנתן לשלשה ערביים. ועם החסד העצום שעשה ללוט אפילו אחרי שהרשיע, ולמסירות נפשו בתפילתו על אנשי סדום הרעים והחטאים.

התשובה על כל זה שאברהם אבינו כשכיבד אנשים הוא לא כיבד אותם לעצמם. **הוא כיבד את הצלם אלקים שבהם!** אדרבא, מי כמו אברהם אבינו, הדבוק בקונו, ידע כמה מעלת צלם אלקים, ועד כמה הוא חלק אלק ממעל, שיכול להגיע עד ל-ותחסרהו מעט מאלקים. ומי שיודע להעריך את הצלם אלקים שלו, יודע גם לכבד הצלם אלקים של זולתו! א"כ זהו הענין. **כל מה שלא שייך לצלם אלקים בטל ומבוטל כעפרא דארעא.** ואין אברהם מפחד לא מנמרוד, ולא מארבעת המלכים, ואין הוא נותן שום יחס וערך לכל העולם שמעבר השני. והוא נשאר 'איתן' בדעתו עם השי"ת! ועי' חוה"ל בשער הבטחון בתחילת הפתיחה, שאם האדם איננו בוטח באלקים, בוטח בזולתו, ואז ד' מסיר השגחתו מעליו ומניח אותו ביד מי שבטח עליו. ובהמשך דבריו כ' ומהם (מתועליות הבטחון) **שהבוטח באלקים, יביאנו הבטחתו עליו, שלא יעבוד זולתו, ושלא יקוה לאיש ולא ייחל לבני אדם, ולא יעבדם להתרצות אליהם, ולא יחניף להם, ולא יסכים עמהם בבלתי עבודת האלקים, ולא יפחידהו עניינם, ולא יירא ממחלקותם וכו'** ע"ש. שמעתי מהגאון רבי יעקב קמנצקי זצ"ל שיש שני דברים קיצוניים - א. ומותר האדם מן הבהמה אין. ב. ויפח באפיו נשמת חיים. האדם מצד עצמו הוא כלום ואפס - אבל אם אתה רואה אותו כחלק אלק ממעל אז הוא געוואלדיג! **אי אפשר לראות את השי"ת. אבל הקב"ה שם בעולמו "דוגמאות" קטנים שמזכירים אותו ית'. אם אתה רוצה לראות משהו מעין דמעין של השי"ת אז תראה בן אדם! כל אחד הוא יצירה נפלאה עד מאוד** (מעבר לפלאי הבריאה בכל דבר בעולם דומם, צומח וחי). **יש לו שכל, בחירה, וכח הדיבור!** חז"ל אומרים: הסוטר לועו של ישראל (נותן 'פאטש' על פני יהודי), כאילו סוטר על פני השכינה (סנהדרין נח:), כבוד האדם הוא כבוד השם. (כי קללת אלקים תלוי). בין אדם לחבירו הוא כ"כ חמור שהשי"ת כביכול אינו יכול למחול עד שירצה את חבירו. **כשהגעתי, בחור צעיר**, מארצות הברית לא"י, ופגשתי את הגה"צ רבי שלמה וולבה זצ"ל, אע"פ שלא הייתי גדול הדור! , הוא קיבל אותי עם כזו התלהבות וחמימות ושמחה! זה החינוך שקיבל מרבו הגדול רבי ירוחם ממיר זצ"ל שידע את החשיבות של יהודי! בכל יהודי יש נקודה של גדלות מהצלם אלקים שלו! וגם אם אינך מכיר גדלותו, תבין שיש כאן צלם אלקים נכבד מאוד.

כדי שהרעיונות האלה ידבקו בנו, אנחנו צריכים לדבר עליהם כל הזמן. (כמו שעשו בסלבודקא (כמו ששמעתי מהגאון רבי ברוך מרדכי אזרחי זצ"ל, שזה היה סוד הצלחתם להיות כ"כ בעלי עין טובה שדברו ע"ז כל הזמן!) תאמר כל הזמן לעצמך (גם אם אינו אמת!) - **"אני אוהב אנשים"! "אני רואה גדלות בפלוני"!** (גם אם אינך רואה בו משהו מיוחד!) [אמנם מי שבטבעו מפחד מאנשים, יתכן שיצטרך להתחיל הפוך - לרומם את עצמו בעיניו. ושוב, הכל עם רבי!].

הפיקוח נפש הגדול ביותר הוא חסרון בטחון

רבי ניסן פוטשינסקי זצ"ל (שהיה רבו של רבנו גרשון ליבמן) היה מלאך א-לקים ובעל רוח הקודש. כשרואים את התמונה שלו, רואים בעיניו שהיה מלא בשמחה עצומה. כשהוא התחתן הוא קיבל נדוניה גדולה, אבל מהר מאוד כל הכסף נגמר; הוא המשיך את העבודת השם שלו כאילו לא היה. הוא ראה מראש את מלחמת העולם השנייה. שמעתי את זה מרבי שלמה פיגר זצ"ל, שהיה נוכח בשיחה שלו. הוא האשים את המצב של הפריצות שהיה אז ברחובות, ואמר שזה יגרום עוד מעט לצרות לא רגילות רח"ל.

הקומוניסטים זרקו אותו ואת רבי אברהם יפה'ן זצ"ל לבית סוהר הרוסי; הם ייסרו אותו כל כך, עד שהיה צריך להיות אח"כ בבית חולים לחצי שנה! אבל כשהוא יצא הוא צחק על כל הסיפור, והוא המשיך עם יותר חוזק מתמיד! הוא היה מלאך א-לקים! הוא הלך קילומטרים רבים בקיפאון הרוסי באמצע מלחמת העולם הראשונה, רק כדי לשמש את הסבא מנובהרדוק זצ"ל. נסיעה כזו מראה על ביקוש חזק ומיוחד, וכשהוא הגיע לבית הבדידות של הסבא, הסבא ראה אותו מהחלון והבין שהוא איש מיוחד. הוא סגר את הגמרא שלו, ודיבר עם רבי ניסן שעות רבות על עבודת השם. בסוף הוא נהיה המנהל הרוחני של ישיבת ביאליסטוק, והיה רבם של רבנו גרשון, ומרן הסטייפלר זצ"ל.

חז"ל אמרו שחזקיהו גנז ספר הרפואות [שיש אומרים שכתב אותו שלמה המלך]. רש"י מסביר שעשה כן משום שאנשים לא התפללו, אלא הסתכלו בספר ומצאו את רפואתם. שאל רבי ניסן, איך היה מותר לו לעשות כן; הרי כל התורה נדחה מפני פיקוח נפש, ואיך היה מותר לו לסכן את כולם?? ותירץ בזה הלשון: (בספר גוילי אש עמוד קצ"א) **מכאן למדים מה גדולה היא המידה של בטחון בהשם, עד שכדאי להעמיד את כל העולם בסכנה, משום שאין לך מסוכן יותר גדול מהאדם שאינו בוטח בהשם!** בספר העיקרים כתב: ולגודל מעלת התקוה, היה **דוד מזהיר את העם לקוות אל השם תמיד** בלי הפסק. אמר 'יחל ישראל אל ד' מעתה ועד עולם. וייעד על התקוה הגמול הרוחני שהוא העולם הבא - אמר קוה אל ד' ושמור דרכו, וירוממך לרשת ארץ. הרי שביאר **שבשכר התקוה בפרט**, ושמירת דרך ד' בכלל, **יירש ארץ החיים**, עכ"ל. משמע מדבריו שעיקר השכר לעולם הבא הוא על הקיווי! ובאמת **במדרש שמות רבה(ז-ד) כתוב שהגן עדן צועקת להקב"ה 'תן לי צדיקים', ואיזה צדיקים אני רוצה? - אלה שבטחו בהשם!!!!**

מפיצים בטחון לכל יהודי - בכל העולם - מכל הלב
אנחנו רוצים להגדיל את התפוצה ואנחנו מתמודדים עם הקיים עזרו לנו להפיץ את האור! ניתן לתרום בנדרים פלוס ע"ש "עוצמה של קשר" במדור "ביטחון שבועי" בנק מרכנתיל סניף 725 מס' חשבון 44346 ולציין עבור 'בטחון שבועי' וכן אצל יצחק יהודה לב ארי בטל' 0504121613

להארות והערות:
050-4154557,
לקבלת הגליון במייל
X7100100@
GMAIL.COM

שמעו ותחי נפשכם
לשמיעת שיעורי
הרה"צ **יהודה מנדל** שליט"א
בקו 'השגחה פרטית'
02-3011300
או בקו הישיר: 02-3011906

קו 'עמודיה שבעה'
0733-587-587
שיעורים ע"פ דרכו של הרה"ג
ר' אברהם גניחובסקי זצ"ל
בהנהגת הבית, בספר 'עמודיה שבעה', ברוח העלון

סמודיו שלימות 0504-128918